

VERÍM V BOHA, tretia časť

Ak by ste mali možnosť spýtať sa ľudí, aký majú vzťah k Cirkvi, tak tá odpoveď by bola asi jednoznačná. Asi drvivá časť nielen neveriacich, ale aj veriacich ľudí Cirkev príliš nemusí. Dôvodov je veľa. Mnohí argumentujú škandálmi v Cirkvi, mnohým prekáža bohatstvo a moc Cirkvi.... Samozrejme sa ku takejto mienke pridávajú médiá, ktoré o Cirkvi takmer nikdy pozitívne neinformujú a vždy o Cirkvi hovoria hlavne vtedy, keď sa vyskytne nejaký problém. Pritom Cirkev vo svete pomáha v mnohých smeroch, o čom sa však nehovorí. Aj preto veľa krát počujeme: Boh áno, Cirkev nie. Ale je to tak trochu nespravodlivé. Veď práve Cirkev ponúka sviatosti, vďaka Cirkvi sme pokrstení, vďaka nej sa môžeme sobášiť, vďaka Cirkvi môžeme odprevádzať na poslednej ceste svojich príbuzných pri pohreboch.... Odmietat' na strane jednej Cirkev a potom od nej žiadať sobáš, birmovku, prijímanie či pohreb je nefér!!!!

Tento dlhý začiatok bol potrebný aj preto aby sme pochopili, že je jednoduché kritizovať. Ale kritika musí (ak má byť úprimná) ponúkať riešenia nápravy. A možno dnešná téma, ktorá z veľkej časti bude o Cirkvi ponúkne veľa dôvodov premýšľať, hľadať a veriť aj prijat' Cirkev.

Ak by sme sa pozreli na grécky zmysel slova Cirkev - ekklesia, tak to znamená vyvolenie. Všetci sme sa krstom stali kresťanmi a členmi Cirkvi. Cirkev založil Ježiš a postavil ako inštitúciu na apoštoloch a viera sa skrze Cirkev odovzdávala až dodnes cez generácie ľudí takmer 2000 rokov. Nakoľko nás spája krst, aj preto sú všetci pokrstení našimi bratmi a sestrami. Ak sme na začiatku hovorili, že Cirkev má aj svoje chyby, prečo potom hovoríme, že Cirkev je svätá? Jej svätosť nespočíva na jej členoch, teda na nás, ale svätosť Cirkvi spájame s Ježišom a Duchom Svätým, ktorý ju požehnáva. Zároveň vo Verím v Boha recitujeme, že: Verím v Cirkev katolícku. Čo to znamená? Je to vyjadrenie toho, že sme sa krstom zjednotili do spoločenstva, ktoré nás spája. Je škoda, že si Cirkev za 2000 rokov prešla aj obdobiami, kedy sa delila. Aj preto poznáme evanjelikov, pravoslávnych kresťanov... Napriek rozdeleniu nás však ako kresťanov spája viera v Trojjediného Boha.

Ak hovoríme vo Verím v Boha že: Verím v spoločenstvo svätých, tak asi treba spomenúť Pannu Máriu, ktorú asi najviac kresťania vnímajú ako svätú. Prečo má Mária také výnimočné postavenie medzi nami kresťanmi? Pretože mala asi najsilnejší vzťah s Ježišom, svojim Synom. Nielen preto že mu bola matkou, ale aj preto že dávno pred Jeho narodením bola ochotná Ho prijať ako Božieho Syna skrze predpoveď anjela, ktorý sa jej zjavil. A prečo veriaci tak často hovoria, že sa so svojimi prosbami obracajú na Pannu Máriu? Ona nie je Bohom a nemôže plniť naše prosby a túžby. To môže IBA BOH!!! Ale veríme, že Ona sa za nás u Boha prihovára. Vychádza to z udalosti zo svadby v Káne Galilejskej, kedy sa minulo víno a ona sa prihovarila u Ježiša a on na základe jej príhovoru, premenil vodu na víno. Zároveň treba pripomenúť, že Márii sa nikdy neklaníme, nakoľko sa klaníme IBA Bohu!!!

V závere vyznania viery Verím v Boha hovoríme: Verím v odpustenie hriechov vo vzkriesenie tela a v život večný. Dotknime sa týchto vyznaní:

Odpustenie hriechov: **Cirkev má moc odpúšťať hriechy, nakoľko ju dostala priamo od Ježiša, ktorý apoštolom povedal: komu odpustíte hriechy, budú mu odpustené, komu ich zadržíte, budú zadržané. V láske a v pokore od prvotných čias Cirkvi sa to používa hlavne vo Sviatosti zmierenia, teda v spovedi.**

Posledné vyznania vo Verím v Boha sú: Verím vo vzkriesenie tela a v život večný. Prvý krát skúste poprosiť rodičov, alebo krstných rodičov, alebo birmovných, ktorých ste si vybrali, či by vám vedeli pomôcť s otázkami: čo je po smrti, čo a kde je večný život, existuje Boží súd a ak áno, ako to vedia, čo je nebo, peklo, očistec, raj..... a nie sú to len výmysly? Ako to, že Milosrdný Boh dopustí peklo??? otestujte svojich krstných a birmovných!

Je pravdou, že Cirkev nie vždy pochopila svoju úlohu a nie raz aj zlyhala. Cirkev však v histórii urobila veľa pozitívneho a dodnes je vo svete nositeľkou morálky, vzdelania či charity. Aj preto by sme ju nemali zatracovať. A to, že Cirkev tu stále je (čo sa takmer všetky inštitúcie či spoločenstvá po problémoch rozpadli), je svedectvom toho, že ani Boh Cirkev neopustil.